

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۰۸ جون ۲۰۲۲

یونس نگاه

بلای ذهنیت پرورهنی

جهدی‌ها و پراشوتی‌های "جمهوریت"، در جنگ برسر پول در بیست سال گذشته نه به‌خود تنبان ماندند و نه به مردم جان. از کنفرانس بن که آمدند غیر از دالر همه تعهدات و آرمان‌های خوب و بدشان را چون چپلی‌های کهنه دور انداختند. آدم‌های ریشو، طالب‌خوی و متعصب وقتی با بندگان‌های سبز آن لعنتی روبه رو می‌شدند چهارپا ببع‌کنان می‌دویدند و حاضر بودند دین، آئین، قوم، وطن، ولسوالی و قریه خود را دو دسته به هر برنامه‌ای که صاحبان آن آخورهای سبز حکم می‌کردند، تقدیم کنند. از همین خاطر اخوانی دمکرات شد، سلفی دمکرات شد، ملای قمی دمکرات شد، شوونیست دمکرات شد و قوم‌گرای تنگ‌نظر دمکرات شد.

آزادی بیان شد، کمیسیون حقوق بشر شد، قانون اساسی شد، قانون انتخابات شد و بسیار ارزش‌هایی که نام هرکدامشان دشنام به حزب، مرامنامه و اهداف سیاسی بیشتر گروه‌های دخیل در پروسه بن بود و اگر به فرض محال درست و کتابی عملی می‌گردید، همه گروه‌های تندرو قومی و مذهبی در کشور ما به انزوا کشانده می‌شدند و وطن چند گام بزرگ به‌سمت آبادی می‌رفت.

اما چنین نشد. زیرا ارزش‌های مدنی و دمکراتیک وقتی از مرجع خارجی، با شیوه غیرانسانی و توسط گروه‌های متعصب، جنگ‌سالار، آدمکش، وطن‌فروش و بنیادگرا به جامعه وارد شود منجر به تشنج و فساد می‌گردد.

جهدی‌های تیکه دار و پراشوتی‌های از غرب برگشته مثل آن چند دزد مثالی برسر تقسیم اموال همدیگر را کشتند و آن گاه دزد چهارمی از روی اجساد آنان، غنیمت‌های بازمانده را ربود. تفاوت این دزدها، با دزدهای مثالی این است که از قبرشان نیز صدای جنگ برسر پول می‌آید. وقتی برای زندگی آخرت خود به‌سمت اسلام‌آباد، تهران، واشنگتن، ابوظبی و لندن می‌رفتند نیز به جای اندیشیدن به اعمال گذشته، برسر پول‌هایی که هرکدام برداشته بودند دعوا داشتند. لاشه‌هایشان نیز باهم برسر دالر می‌جنگیدند.

امروز هم "غنی" و هم حریفان مفسد و دزدش از نظر سیاسی مرده‌اند. جوانان و آنانی که برای خود آینده سیاسی می‌بینند، برای دفاع از آن کثافت‌ها دهان خود را آلوده نکنند. بگذارید آنان در گور نیز میلیون و میلیارد گفته همدیگر را

لگد بزند. درد مردم ما آن پول‌ها نیست. اگر حاکمیت طالبانی باشد، آن ۱۶۰ میلیون کجای درد مردم را دوا خواهد شد؟ چه فرق می‌کند آن هشت یا هفت میلیارد دالر را امریکا بخورد، پاکستان بخورد، "غنی" بخورد و یا طالبان بخورد؟ در نبود حکومت مردمی پول هر جا باشد درد ما را دوا نمی‌کند. فرض کنید امروز به دست طالبان ۱۰۰ میلیارد دالر برسد، آیا شما خوشبخت خواهید شد یا بدبخت؟ با آن صد میلیارد دالر جهاد صادر خواهد شد یا آلوچه و انگور؟ مکتب ساخته خواهد شد یا مراکز تربیت انتحاری؟ چه فرقی می‌کند "غنی" چقدر پول برده است، وقتی وطن و نهادهای حکومتی تان فروخته شده باشد؟

خودتان حزب، سازمان، نهاد و حرکت بسازید تا روزی بتوانید وطن را صاحب شوید. برسر پول‌های گدائی و دزدی‌های مردگان نجنکید. مردم ما پر از استعداد کاراند، و وطن ما پر از امکانات سرمایه است. اگر نصف انرژی را که به پروژه‌اندیشی و دالر دوستی صرف می‌شود، به برنامه وطنی و مردمی بدهید، افغانستان به مسیر درست راه خواهد افتاد.

هیچ کشوری را دالره‌های کمکی آباد نکرده است. هر که می‌گوید دالره‌های مارشال پلان امریکا، اروپا را آباد کرد دروغ می‌گوید و هر که می‌گوید کمک‌های مالی امریکا جاپان و کوریای جنوبی را به غول‌های اقتصادی تبدیل کرد دروغ می‌گوید. آن دالرها در بهترین حال سیروم بود. آبادی از تن زنده و عاقل رهبران، نخبگان، تحصیل‌کردگان، متخصصان، احزاب و مردم آن کشورها جوشید.